

ΕΓΗΣΙΑ συνδρομή διὰ τὴν Σύρον δραχ. . . . 30
Ἐκτὸς τῆς Σύρου δραχ. 32

ΕΡΜΗΣ

Ἐκδίδεται τὴν Τετάρτην ἐκάστης ἐβδομάδος.
Τιμὴ τῆς καταχωρήσεως δι' ἑκάστον στίχον λεπ. . 45

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Συνδιαλεγόμενός τις σπουδαίως, περὶ τοῦ πολιτεύματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον διατελοῦμεν, μετὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων, καὶ αὐτῶν προσέτι τῶν σφόδρα φανατικῶν, ἀκούει αὐτοὺς ἀφ' ἑνὸς μὲν λέγοντας ὅτι ὑπὸ τὸ πολίτευμα τοῦ οὐδὲ βῆμα δυνάμεθα νὰ κάμωμεν εἰς τὰ πρόσω, καὶ ἐνταυτῷ γνωμοδοτοῦντας, ὅτι καλὸν ἦτο νὰ καταργηθῇ διὰ τινὰ ἔτη τὸ σύνταγμα, μέχρις οὗτο ἀποκτήσῃ ὁ λαὸς μας πολιτικὴν ὁποσοῦν ἀνατροφὴν καὶ μορφωθῇ κατὰ τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν ἀρετὴν, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐφαρμοσθῇ τότε μετ' ἐπιτυχίας τοῦτο τὸ τοσοῦτον δυσεφάρμοστον πολίτευμα· ἀφ' ἑτέρου δὲ παραπονουμένους πικρῶς κατὰ τῆς ἐξουσίας καὶ μεμφομένους αὐτὴν, ὡς καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἠθικὴν ἐπέμβασιν τῆς εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ὅπερ εἶναι τὸ μόνον μέσον δι' οὗ δυνάμεθα τοῦλάχιστον νὰ ἔχωμεν κυβερνήσιν, διὰ νὰ ἐξασφαλίζωνται ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ, καὶ ἡ ἰδιοκτησίᾳ μας. Τί ἄλλο λοιπὸν παρεμφαίνει ἡ σύγχυσις αὕτη καὶ ἡ ἀντίφασις τῶν ἰδεῶν, εἴμῃ εἴτε ἀλογίαν τὴν μεγίστην, εἴτε πρόθεσιν τοῦ κατακρίνειν πᾶν καλὸν καὶ τείνον εἰς τὸ ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν παραλυσίαν;

Ἡμεῖς τοῦλάχιστον θεωροῦντες ἀφ' ἑνὸς, ὡς καὶ αὐτοὶ θεωροῦν, τὴν δεινότητα τῆς καταστάσεώς μας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅτι τὸ σύνταγμα δὲν δύναται νὰ καταργηθῇ οὐδὲ μίαν στιγμὴν, χωρὶς νὰ σφαγιασθῇ καὶ νὰ μὴν ὑπάρξῃ πλέον, προτιμῶμεν τὸ ἥττον ἐκ δύο προκειμένων κακῶν, τὴν ὁπωσοῦν δηλαδὴ πλημμελίᾳ καὶ κατὰ τύπον μόνον προσωρινὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, μέχρις οὗτο εὐδοκήσῃ ὁ ὕψιστος, ἐὰν τοῦτο εἶναι δυνατόν, νὰ φωτισθῇ ὁ λαὸς μας, νὰ γνωρίσῃ τ' ἀληθὴ αὐτοῦ συμφέροντα, διὰ ν' ἀρχίσῃ τότε νὰ ἐφαρμόζῃται τοῦτο τὸ δι' ἀγγέλους μόνον ἔσως κατάλληλον πολίτευμα. Λέγοντες δὲ λαὸν δὲν ἐννοοῦμεν τὸν ὄχλον, ὅστις ἀπανταχοῦ καὶ πάντοτε εἶναι καὶ θέλει εἶσθαι ὁ αὐτός, ἀλλὰ τοὺς ὅσοι κατέχουν βαθμὸν ὁπωσοῦν ἀνώτερον τοῦ ὄχλου, ὑπὸ τῶν ὁποίων κινεῖται οὗτος καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐνεργεῖ. Ἀλλὰ τὴν σή-

μερον τί καλὸν δύναται νὰ ἐλπίσῃ τις ἀπὸ λαὸν, ὅστις ἀνάληγτος θεωρεῖ τὴν οἰκτράν καὶ ἐλεεινὴν κατάστασιν του, καὶ ὅμως ἀσπάζεται τὴν χεῖρα τὴν καταστρέφουσαν αὐτόν; Τί καλὸν δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ λαὸν, ὅστις καταβάλλει μὲν τὸ τίμημα μιᾶς ὁκάδος ἄρτου, κρέατος, ἰχθύων καὶ ἄλλων πρὸς τροφὴν ἀναγκασιούτων αὐτῷ, ἀγοράζει δὲ τριακόσια μόνον δράμια, καὶ ὅμως σιωπᾷ καὶ πίπτων προσκυνεῖ τὸν τὴν τοιαύτην αἰσχρὰν ἀδικίαν κατ' αὐτοῦ πράττοντα, ἀρκεῖ νὰ τὸν κολακεύσῃ οὗτος ὁπωσοῦν, καὶ νὰ ὑποσχεθῇ εἰς τινὰ μέλη αὐτοῦ ἀπολαβὴν κακῶς ἐγνωσμένων συμφερόντων; Τί καλὸν δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ λαὸν, ὅστις θεωρεῖ καταστρεφόμενον τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν του, ὑπὸ τοῦ ἀναφανδὸν σχεδὸν καὶ ἀσυστόλως ἐνεργουμένου λαθρεμπορίου καὶ ἄλλων καταχρήσεων, καὶ οὐχὶ μόνον βωβαίνεται, ἀλλὰ καὶ ὑποστηρίζει τοὺς τὰς τοιαύτας καταχρήσεις πράττοντας; Τί καλὸν, τέλος, δύναται νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ λαὸν, ὅστις συνεισφέρει μὲν τοὺς ἰδρώτας τοῦ προσώπου του εἰς τοὺς φόρους διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ζωὴν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν του, καὶ ὅμως δὲν ὑφώνει τὴν φωνὴν του ὁσάκις ταῦτα τὰ τιμαλφέστερα δικαιώματά του διακινδυνεύουν, ἀλλὰ καὶ τιμᾷ καὶ εὐθετα τοὺς ἐνέκα τῆς ἰδιοτελείας των παραλύοντες πάντα κοινωνικὸν δεσμόν; Κάλιστα διάγει ἡ πόλις, εἶπεν εἰς τῶν πεπαιδευμένων τῆς ἀρχαιοφιλίας, ὅπου οἱ μὴ ἀδικούμενοι ἀγανακτοῦν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων, ὁ δὲ ἡμέτερος λαὸς καὶ ἀδικούμενος δὲν ἀγανακτεῖ. Τοιοῦτος λοιπὸν λαὸς, ἐρωτῶμεν τοὺς ὅσοι δὲν βλέπουν τὰ πράγματα ὑπὸ τὸ πρῆγμα τοῦ φανατισμοῦ, τῶν ἀγρίων παθῶν καὶ τῆς ἰδιοτελείας των, ἐὰν μείνῃ ἀχειραγώγητος ὑπὸ τῆς φρονήσεως καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματός του, καὶ ἀφεθῇ ὁλωσδιόλου εἰς τὴν διάκρισιν τῆς διαφθορᾶς, τῆς βραδουργίας καὶ τῆς ἀπάτης, δὲν θέλει ὑποπέσει ἄραγε εἰς τὸ μέγα ἀτόπημα, τοῦ ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸ βουλευτήριόν μας, ὡς ἀντιπροσώπους του, τοὺς ἐξωλεστέρους τῶν ἐπαρχιῶν, τόσους δηλαδὴ τυραννίσκους, ὅσοι θὰ καταστρέψωσι πᾶσαν Κυβέρνησιν, καὶ θὰ φέρωσι τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν παραλυσίαν;

Ἡ Κυβέρνησις, ἐξακολουθοῦν νὰ φωνασκῶσιν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι, ἐπεμβῆκεν εἰς τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν μας διὰ

τῆς κτηνώδους βίας. Τοῦτο εἶναι αἰσχιστον ψεύδος. Ἀλλ' ἐὰν ἐπεμβῆκεν ἠθικῶς καὶ πρὸς μόνον ὑποστήριξιν τῆς θελήσεως καὶ ἐπιθυμίας τῆς μεγαλητέρας καὶ ὑγιούς μερίδος τῶν συνεπαρχιωτῶν μας, καλῶς ἐπράξε, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Πρασπακᾶκην, ταύτην τὴν ἐκ θείας ὁργῆς καὶ παρὰ χωρήσεως μάλιστα τῆς κοινωνίας μας, νὰ ἐπιτύχῃ καὶ καταστῇ τύραννος καὶ τῶν τυράννων ὁ ἐξωλεστέρος, διὰ νὰ συσφιγθῶσιν οἱ πρὸ πολλοῦ χαλαρωθέντες κοινωνικοὶ δεσμοί μας, διὰ ν' ἀγοράζῃ τοῦ λοιποῦ ὁ πτωχὸς σωστόν, καὶ οὐχὶ ἐλλειπῇ τὸν ἄρτον καὶ ὅλα τὰ πρόφιλμά του, διὰ νὰ ἐπανελεθῇ μετὰ τῶν ἡμῶν ἡ ἀρχαία καὶ παρὰ πάντων ἐπιθυμητὴ σύμπτωσις καὶ ἀδελφικὴ ἀγάπη, τὰς ὁποίας ἐξώρισεν οὗτος ἐντεῦθεν, ἀρῶν ὕψωσε πρὸ πολλοῦ τὴν ἀπασιάν σημαίαν τῆς διχονοίας, τῆς διαιρέσεως, τῶν παθῶν, τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς πάσης τιμότητος, ἀρετῆς καὶ παντὸς ἀκεραίου χαρακτῆρος, τῆς περιφρονήσεως παντὸς δικαιώματος καὶ τῆς κοινωνικῆς παραλυσίας μας. Ἐπεμβῆκεν ἠθικῶς ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν μας, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἐκ συστήματος λαθρεμπόρους τοῦ νὰ πράττωσιν ἀναφανδὸν καὶ ἀκινδύνως τὸ τοιοῦτον κακούργημα, τὸ καταστρέφον τὸ ἐμπόριον καὶ πᾶσαν βιομηχανίαν, διὰ νὰ τακτοποιηθῶσιν αἱ παραλύσασαι ὑπηρεσίαι τῆς ἀγορανομίας καὶ ἀστυνομίας μας, διὰ νὰ ἐνισχυθῶσιν οἱ νόμοι, διὰ νὰ παύσῃ, τέλος, ἡ ἀθλία κατάστασις τῆς κοινωνίας μας, ἥτις πρὸ τινων μηνῶν ἐθεωρεῖτο ὅτι εὐρίσκετο εἰς τὴν παραμονὴν δημοκρατικοῦ ἢ κοινωνιστικοῦ πολιτεύματος. Ἐπεμβῆκε τέλος ἠθικῶς ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν ἐκλογὴν μας, διὰ νὰ μᾶς σώσῃ ἀπὸ τόσα δυστυχήματα, καὶ εὐλογοῦμεν αὐτὴν, ἐὰν ὅπου ἐπεμβῆκεν ἐπέφερεν ἢ ἐπέμβασίς της τὰ αὐτὰ αἴσια ἀποτελέσματα. Ταῦτα δὲ δημοσιεύομεν μετὰ πικρῆς ἐνώπιον νοήμονος κοινῆς, καὶ ἂν κακίῳσι καθ' ἡμῶν μόνον οἱ γνωστοὶ διὰ τὴν ἀγυρτεῖαν των ἀνταποκρίται τῆς Νέας Ἑλλάδος ὀλίγον μᾶς μέλλει, καθόσον κηρύττομεν τὴν ἀλήθειαν, οἱ δὲ συμπολιταὶ μας ἐπιδοκιμάζουν καὶ ἐπευφημοῦν τὰ παρ' ἡμῶν δημοσιευόμενα.

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

Ἡ Βαρὼν τῷ Σχουαϊκέλ.

Διήγημα ἱστορικῶν ἐκ τῆς Estaffete.

Εἰς κἀνὲν τῶν λουτρῶν τοῦ Ρήνου διέρχεται τὸ ἔαρ μετὰ τοσαύτης λαμπρότητος καὶ συρροῆς τῶν ἐπισκεπτῶν μένων, ὡς ἐν Βάδῃ, μέχρις οὗτο ἡ τοῦ φθινοπώρου ψυχρὰ αὖρα ἀναγγεῖλῃ τὴν ὑποχώρησιν. Ἡ ἐν Βάδῃ διαμονὴ καθίσταται ἰδιάζουσα ὡς ἐκ τῶν ἀπείρων αὐτῆς διασκεδάσεων αἵτινες παρεκτείνουσι τὴν διάρκειαν. Νῦν δὲ ὅτε πλησιάζῃ περὶ τὸ τέρμα τῆς, ὁ δὲ κόμης τοῦ Chamdord, προτίθεται ν' ἀναχωρήσῃ, τὸ Βισσδάδεν ἐκκενοῦται, ἡ δὲ χλόη θέλει βλαστῇ ἐκ νέου ἡρέμως ἐντὸς τῶν εὐρυχωρῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ταύτης τῆς ὁμοιοζούσης μὲ τὰς Βερσαλλίας.

Διατηρεῖται μὲν εἰσέτι τὸ ἔαρ εἰς ἔμμε, ἀλλ' ἐπὶ μικρὸν μόνον διάστημα, οἱ δὲ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸ ὑποχωροῦν. Ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν αἱ τάξεις ἀραιοῦνται, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ χάρις αὕτη διακονὴ θέλει ἀπεκδυθῇ τοῦ στολισμοῦ τῆς, ὡς τὰ δένδρα τῶν φύλλων αὐτῶν, διὰ ν' ἀναθάλλῃ καὶ ἀναζωογονηθῇ τὸ ἐλευσόμενον ἔαρ.

Ἐξ ὅλων τῶν λουτρῶν τοῦ Ρήνου, τὸ ἔμμε μόνον ὁμοιάζει ἐπὶ μᾶλλον μὲ τὴν Βάδην διὰ τὸ τὸ θέλγτρον τοῦ τοῦ καὶ διὰ τὸ ἐκλεκτὸν τῆς κοινωνίας, ἥτις συρρεῖ αὐτόθι τακτικῶς κατ' ἐνιαυτόν. Τὸ ἔμμε ἔχει προσέτι καὶ τινὰ εἰδικότητα, οἷον τὰ διπλωματικά ὕδατα. Οἱ ἐξοχώτεροι πολιτικοὶ ἄνδρες δίδουν αὐτόθι ἐκουσίως συνεντεύξεις, ὅπου διαπραγματεύονται τὰ σημαντικώτερα ζητήματα. Ὁ κύ-

ριος Νεσελρόδ πολλάκις λαμβάνει τὰ ὕδατα ταῦτα κατὰ διαταγὴν τοῦ ἱατροῦ. Ὁ κύριος Μετενίχ δύναται περιπατῶν νὰ μεταβαίῃ εἰς ἔμμε ἐκ τῆς ἐπαυλίδος τοῦ Ἰωαννισβέργ, ἀπεχούσης λεύγας τινᾶς, καὶ κειμένης ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ Δουκάτου Νασσώ. Ἡ ἐπαυλὶς τοῦ Στολζένφελ ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας κεῖται περίξ τοῦ ἔμμε, ἀπέχουσα τρεῖς λεύγας σχεδόν, ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς καὶ οἱ ὑπουργοὶ του ἐρχονται συνήθως πρὸς περίπατον εἰς ἔμμε, κατὰ τὴν διαμονὴν τῆς Πρωσικῆς αὐλῆς εἰς τὴν γοτθικὴν κατοικίαν τὴν γραφικῶς ἀνοικοδομηθεῖσαν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ρήνου.

Ἄπειρον πλῆθος συνέρρευσεν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος εἰς ἔμμε. Οἱ νέοι ἔδρουσαν σὺτόθι, αἱ δὲ Παρισιναὶ αἱ ὁποῖαι ἐγκατέλειπον τὸ Βισσδάδεν ἢ ἀφίκνυντο εἰς Βάδεν, ἔκαμνον σταθμὸν εἰς τὴν διακονὴν ταύτην ἐμψυχόνουσαι τὰς παμπληθεῖς ἐορτάς. Μεταξὺ τοῦ περιχαροῦς τούτου πλήθους τοῦ κυματίζοντος ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸν ὠραῖον ποταμὸν Lahn ἐκτεινομένου ἀνδρόρου, ὑπῆρχε γοαὶα τις πάσχουσα, ἥτις ἐκάθητο ὁλοκλήρους ὥρας καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπὶ μεγάλης καθέδρας, ἀναπνέουσα τὸν καθαρὸν καὶ βαλσαμικὸν τῶν ὁρέων ἀέρα ὑπὸ τὸν ἥλιον.

Ἡ κυρία αὕτη τῆς ὁποίας ἡ φυσιογνωμία ἦτον ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων, καὶ τῆς ὁποίας ἡ παθητικὴ κατάστασις ἐνέπνεε μέγα συμφέρον, ὠνομάζετο, ἡ Κόμισσα τοῦ Μ. . . . πλουσιωτάτη μὲν κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλὰ κεκαλυμμένη ὑπὸ μυστηριώδους πέπλου.

Μεταξὺ τῶν λουομένων αὐτῇ Παρισινῶν ὑπῆρχεν ἀνὴρ τις ὅστις πρὸ ἡμῶν αἰῶνος συνέζη μετὰ τῆς ἀριστοκρατίας. — Ὁ Κύριος Βελ. . . ὅστις ἠκμαζε κατὰ τὸ 1810, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ γῆρας κοσμεῖται ἤδη ἐξ ὅλων

τῶν θελήτρων τοῦ πνεύματος γέμοντος ἀναμνήσεων.

Οὗτος ὁ κύριος Βελ. . . προσεβλήθη κατὰ πρῶτον ἐκ τῆς φυσιογνωμίας τῆς κομῆσεως Μ. . . νομίσας ὅτι ἐγνώρισεν αὐτὴν ἄλλοτε, ἀλλ' ἐπὶ τέλους χρώμενος τῆς εὐκολίας τὴν ὁποίαν προσφέρουν τὰ ἔθιμα τῶν ὑδάτων, ἐπλησίασεν εὐσεβάτως τὴν κόμισσαν ἐρωτήσας αὐτὴν ἐὰν ἐκατοίκησε ποτὲ εἰς Παρίσιον.

— Πώποτε, ἀπεκρίθη αὕτη μὲ τρόπον ἐναργῶς ἀντίθετον.

Ἡ ἀπάντησις αὕτη οὐδόλως ἀνεχαίτισε τὴν περιέργειάν του, ἀλλ' ἀναδιψᾷ τοὺς μυχοὺς τῶν ἀναμνήσεών του, καὶ ἐισχωρήσας εἰς τὰ ἴχνη τοῦ παρελθόντος, ἀπῆντησε τὰ καθ' ἑκάστα ἱστορίας, τὴν ὁποίαν ἠθέλησε κατ' ἀρχὰς νὰ κρατήσῃ ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς μυστικότητος.

Ἀλλὰ πρὸ τινων ἡμερῶν πληροφορηθεὶς ὅτι ἡ κόμισσα Μ. . . ἥτις ἐγκατέλειπε τὸ ἔμμε ἐπιστρέφουσα εἰς ἐν τῶν ἀγορῶν τῆς, αἰσθανθεῖσα ὅτι προσέβαινεν ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἠναγκάσθη νὰ καταλύσῃ εἰς ξενοδοχεῖον, ὅπου καὶ ἐξέπνευσε, μᾶς ἐδιηγῆθη τὴν ἐπιούσαν, εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ὅπου ἐκάθητο ἡ κόμισσα, τὴν ἐπομένην ἱστορίαν συμβᾶσαν ἐν Παρίσιον, ἐπὶ τῶν λαμπροτέρων τῆς αὐτοκρατορίας ἡμερῶν, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ Παρισινὸς Κόσμος συλλέγων τὰ διεσκορπισμένα τοῦ ἐπαναστατικοῦ ναυγίου λείψανα ἐγκαθίστατο μετὰ τῶν στοιχείων τῆς ἀρχαίας κοινωνίας μεμιγμένων μὲ τὰς δόξας καὶ τὰς νέας περιουσίας. Τὸ παρελθὸν ἀπῆντα τὸ ἐνεστὸς ἐν ταῖς ἐορταῖς, καὶ οἱ μὲν ἐζήτουν ἀποζημιώσιν διὰ τὰς μακρὰς καὶ σκληρὰς δοκιμασίας, οἱ δὲ ζηλότυποι ἐπροθυμοποιούντο νὰ ἐπιδεικνύωσι τὴν λαμπρότητα αὐτῶν.

Ἡ συγχώνευσις τῶν δύο ἀριστοκρατιῶν, τὰς ὁποίας ὁ

Δεν ήλπιεν κάμει οὐδεμίαν ἀπάντησιν εἰς τὸν τοῦ ἐρημίτου τῆς Σύρου λιβελλοῦ, τὸν καταχωρηθέντα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 113 φύλλον τῆς Νέας Ἑλλάδος, διότι ὅσοι ἀνέγνωσαν αὐτὸν ἐξεκακρίθησαν γελῶντες διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ παραλογισμούς. Ἀλλ' ἐπειδὴ σὺν ἡμῖν προσεβλήθησαν καὶ ἄλλα πρόσωπα ἅτινα σεβόμεθα καὶ τιμῶμεν, ἐπιχειροῦμεν τὴν ἀνασκευὴν αὐτοῦ, κατὰ τὰ χωρία ἐν οἷς ὁ ἐρημίτης παρενόησε τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἀγνοεῖ οὗτος τίς εἶναι ἡ ὕψις μερὶς τῶν συνεπρωγίων μας, ἥτις ἔθετο ὡς ὑποψηφίους βουλευτάς μας τοὺς κυρίους Χρηστίδην, Μάμουκαν, Μαρκεγγὸν καὶ Σολομὸν καὶ ἐψηφίσθησαν ὑπὲρ αὐτῶν, ἀναγκάζομεθα νὰ ἐπικυρώσωμεν ὅσα καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ὅτι ἡ μερὶς αὕτη σύγκειται ὑπὸ τῆς παμψηφίας τοῦ δήμου Μικόνου καὶ τῶν τριῶν τεσσάρτων τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Σύρου ἐκ δὲ τοῦ δήμου τῆς Ἑρμοπολείας, ὑπὸ τοῦ ἡμίσεος καὶ ἐπέκεινα τῆς Χιακῆς μερίδος καὶ ὅλων τῶν μὴ Χίων κατοίκων τοῦ δήμου τούτου, τοῦ ἐρημίτου μόνου ἐξαιρουμένου, οἵτινες οὕτε συνεμερίσθησαν οὕτε συμμερίζονται τὸ ἀποκλειστικὸν τοῦ κυρίου Πρασσακῆκη σύστημα, καὶ τὰς πρὸς τὸν Πατρίστικόν συμπαθείας του. Τὴν ἀλήθειαν δὲ ταύτην ἀρκούντως ἀπέδειξεν ἡ ἐκλογὴ μας, καθ' ἣν οἱ τῆς Πρασσακῆκη πολιτικῆς ὁπαδοὶ ὅσοι ἐψηφίσθησαν δὲν ἀριθμοῦνται πλέον τῶν εἰκοσιῶν καὶ τινες ἄλλοι καθυστερήσαντες τὰς ψήφους των. Οὗτοι λοιπὸν εἶναι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ὑγιεμερίδα, εἰδὲ Πατρίστικοι τοῦ ἐρημίτου φίλοι εἰσὶν ἡ τοῦ κανόνος ἐξίρσεις, μολοντί εἰς τὴν ἐξίρσιν ταύτην ὑπάρχοντες καὶ τινες οὐκ ὀλίγοι, οἵτινες δὲν εἶναι Πατρίστικοι, ὡς οἱ φίλοι τοῦ κυρίου Γ. Ίουστινιανοῦ, ἐνὸς τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιδράσεως, καὶ οἱ ἐν Σύρῳ μειοψηφήσαντες, οἵτινες ἐνεκα δημοτικῶν τινῶν διενέξεων των καὶ μικροφιλοτιμιῶν, ἀνοικεῖν εἰς οἰκογένειαν ὁποῖαν ἀποτελοῦν οἱ δημότιοι τῆς Σύρου, καὶ ἐνεκα τῶν μικροαδυσυγχιῶν τοῦ κυρίου Ρουζοῦ, ἀπεσπάρθησαν προσωρινῶς τῆς ὑγιεμερίδος καὶ μετὰ τῶν Πατρίστικων συνεδράθησαν, καὶ τοὶ διόλου συμμερίζομενοι τὸ πολιτικὸν αὐτῶν φρόνημα. Πληροφορεῖται λοιπὸν ἀρκούντως ὁ ἐρημίτης, ὅτι οἱ κύριοι Περίδης καὶ Γιαγυτζῆς, ἄλλως τε ἀξιότιμοι συμπολίται μας, δὲν ἀποτελοῦν μόνον τὴν ὑγιεμερίδα τῆς ἐπαρχίας μας. Ἄς καταπεισθῇ ὅθεν ἀπαξ καὶ διαπαντός καὶ αὐτὸς καὶ πᾶς ἄλλος, ὅτι διὰ τῶν ψήφων τῆς μερίδος ταύτης θέλουν ἀναδεικνύεσθαι πάντοτε οἱ τῆς ἐπαρχίας μας βουλευταί.

Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐνὸς ὁ κύριος Περίδης δὲν συνεμερίζετο τὴν πολιτικὴν μας, ὡς πρὸς μόνον τ' ἀληθὴ τῆς Ἑρμοπολείας συμφέροντα, ἡ ἰδική του πολιτικὴ, ὡς

πρὸς τὰ Ἑρμοπολιτικὰ, ὑπῆρξεν ἀντ' αὐτὸν τῆς ἐντὸς τῆς δημοσιογραφίας ἡλικίης καταφοράς μας, διότι ἡμεῖς εἰς τὰ γενικά τοῦ ἔθνους, τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς Ἑρμοπολείας συμφέροντα πάντοτε ἀφωσιωμένοι, καταδεικνύομεν ἀκαταπαύτως καὶ μετὰ παρρησίας τὴν ὁδὸν τῆς συνετοῦς πολιτικῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὡφείλουν ἅπαντες οἱ συνεπαρχιώται καὶ ἰδίως οἱ τῆς Ἑρμοπολείας κάτοικοι, νὰ βεβαιώσωμεν, διὰ νὰ εὐθίσωμεν πρὸς τὴν ἐφάσκειν ἤδη ὄρον, καὶ οὕτω νὰ δυνηθῶμεν νὰ καταστρέψωμεν τὸ ἀποκλειστικὸν σύστημα τὸ ὑποβαλλόμενον καὶ ἐμψυχούμενον ὑπὸ τῆς διοργανίης ἐνὸς ἀτόμου, τὸ ἐνσπείρον μετὰ τῶν ἡμῶν τὴν διχόνοιαν καὶ τὰ πάθη, τὸ προσπαθοῦν παντὶ σθένει νὰ διακρίσῃ τοὺς κατοίκους τῆς Ἑρμοπολείας εἰς ἐλευθέρους καὶ εἰλωτας, τὸ καταστρέφον τέλος ἅπαντα ἐν γένει τὰ συμφέροντα τῆς ἀξιολόγου κοινωνίας μας. Ἀλλ' ἀφότου ὁ κύριος Περίδης ἀνεγνώρισεν, ὡς ἄνθρωπος νοήμων, τὴν ὁρθότητά τῆς πολιτικῆς μας, συνεμερίσθη αὐτὴν καὶ τὴν ἐγχαλῶσθη εἰλικρινῶς, δὲν δύναται νὰ ἦναι εἰμὴ ἐκ τῶν στενωτέρων φίλων μας, ὡς αὐτὸς δὲ καὶ ὁ κύριος Γιαγυτζῆς κατὰ τοῦ ὁποῖου πάντοτε καταφέρθημεν.

Ἀλλὰ καὶ ὅτε ὁ κύριος Περίδης δὲν συνεμερίζετο δυστυχῶς τὴν ἰδικήν μας πολιτικὴν, μήπως δὲν ὑπῆρχον πολλοὶ ἄλλοι συμμερίζομενοι αὐτῇ καὶ ὑποστηρίζοντες παντὶ σθένει τὴν ἐλπίδα τῆς ἐρημερίδος μας, ἔργον τοσούτου δυσκολοκατόρθωτον εἰς ἐπαρχίαν μάλιστα, καὶ ὅμως ἐξικολουθῶν δώδεκα ἡδὴ κατὰ συνέχειαν ἔτη; Αὐτοὶ, κύριε ἐρημίτα, ἀπετέλουν τότε τὴν ὑγιεμερίδα ἐνταῦθα, ἥτις ὡς ἡμεῖς πολλὰ πλάσια ζομένη χάρις εἰς τὸν ὁποῖον ἐσπείραμεν σπῆρον, εἰς τὰς προσπαθείας καὶ θυσίας μας, εἰς τὴν σταθερότητά μας, εἰς τὴν ὑπομονήν μας κατὰ τῶν κατ' ἡμῶν καταδιώξεων, εἰς τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὸν κοινὸν νοῦν τῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες κατενόησαν ὅτι ὡφείλουν καὶ μέγα συμφέρον ἐνταῦθα εἶχον νὰ καταβάλλωσι τὸ στοιχεῖον τῆς διαιρέσεως καὶ τῶν παθῶν, πρόσθε καὶ εἰς τὰς περιστάσεις, κατέστη νῦν τοσούτου ἰσχυρὰ καὶ κολοσσαῖα οὕτως εἶπεν, ὥστε ἡνάγκασεν ἐσχάτως τὸν ἐρημίτην καὶ τοὺς συντρόφους του νὰ γίνωσιν ῥιψάσπιδες καὶ ν' ἀποσυρῶσι δακρυρροῦντες ἀπὸ τὸν ἱερὸν τῆς Μεταμορφώσεως ναὸν, νὰ καταφύγῃσι δὲ εἰς τὰς συνήθεις τῶν ἡττωμένων φωνασιῶν, λιβελλογραφίας, συκοφαντίας καὶ ψεύδων, ὅτι ὑπεχώρησαν δῆθεν εἰς τὴν κτηνώδη καὶ οὐχὶ εἰς τὴν ἡλικὴν βίαν.

Περὶ τὸν νομίζομεν νὰ ἐκταθῶμεν ἀνασκευάζοντες

ὅσους ἄλλους μύθους καὶ ψεῦδη περιέχει ὁ λιβελλὸς οὗτος, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀνάγνωσις, τὸ ἐπαναλέγομεν, ἐπέφερε γέλωτα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΛΟΓΟΣ.

Ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείας, εἰς τὴν ἐναρξιν, τῆς Α. Συνόδου τῆς Γ. Βουλευτικῆς περιόδου, κατὰ τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1850.

Κύριοι Βουλευταί καὶ Γερουσιασταί!

Ἰπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ὑψίστου συνερχόμενοι καὶ αὐθις ἐνταῦθα, ἃς ἀναπέψωμεν αὐτῷ τὰς δεήσεις μας, ἐπικαλούμενοι τὴν θέαν αὐτοῦ ἀντίληψιν.

Χαίρω ἐγκαρδίως λαμβάνουσα ἤδη εὐκαιρίαν νὰ δηλώσω πανδημῶς, ὅτι τὸ ἔθνος ἐπλήρωσεν ἐντελῶς τὰς εὐχάς, ἃς ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασε πρὸς αὐτὸ κατὰ τὴν ἡμέραν, ὅτε ἀπεχειρέτισε τὰς Βουλὰς. Ἐνῶ ἡ τοιαύτη διαγωγή τιμᾷ τὸ ἔθνος, θέλει εὐχριστήσῃ τὰ μέγιστα καὶ τὴν πατρικὴν καρδίαν τοῦ Βασιλέως.

Ἡ εἰλικρινὴς συνδρομὴ, τὴν ὁποῖαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας τοῦ Βασιλέως εὗρον εἰς πάσας τὰς τάξεις τοῦ ἔθνους, αὐξάνει τὴν πρὸς τοῦτο ἀγάπην Μου. Ὁ Βασιλεὺς ἐπανερχόμενος μετ' ὀλίγον εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πατρίδος, θέλει ἔχει νέας ἀφορμὰς ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγάπης πρὸς τοὺς προσφιλεῖς Αὐτοῦ ὑπηκόους.

Εὐχριστῶς σὰς ἀναγγέλλω, ὅτι αἱ σχέσεις τῆς Κυβερνήσεώς Μου πρὸς τὰς ξένας Δυνάμεις διατελοῦσιν ἀείποτε φιλικαί.

Κύριοι! Μετ' ὀλίγον ἄρχεσθε τῶν ἐμβριθῶν ἐργασιῶν σας εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μίαν καὶ μόνην εὐχὴν ἔχω νὰ σὰς ἐκφράσω. Ἀφιερωθῇ πάντες μετὰ ταπεινότητος εἰς τὰ κοινὰ τῆς Πατρίδος συμφέροντα, καὶ συνδράμετε προθύμως τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν εἰς πᾶν κοινωφελὲς αὐτῆς σχέδιον, λαμβάνοντες μόνον ὁδηγὸν τῶν σκέψεων καὶ πράξεων σας, τοῦ Κράτους τὴν εὐμερίαν καὶ πρόδον.

Ἄς προσβῶμεν ἤδη μετὰ ζήλου εἰς τὸ ἔργον, εἰς τὴν ἐκλήθημεν, καὶ ἃς ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ Ὑψίστος θέλει ἐπισκιάσει ὑμᾶς μετὰ τὴν κραταιὰν αὐτοῦ προστασίαν.

Κηρύττω τὴν ἐναρξιν τῆς Α. Συνόδου τῆς Γ. Βουλευτικῆς Περιόδου.

αὐτοκράτωρ ἐζητεῖ νὰ στερεώσῃ διὰ τῶν γάμων, παρεστῆναι μόνον εἰς τὰς συναναστροφὰς μετὰ τῶν ξένων διακεκριμένων, οἵτινες ἐπλημύρουν τότε ἐν Παρισίοις. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν ἴστατο ὁ κόμης Δεμιτόφ πατρὸς τοῦ Κ. Ἀνατόλου Δεμιτόφ ὅστις ὑπανδρεύθη τὴν Πριγγίπεςσαν Μανθίλδην, ἀνεψιὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τῆς ὁποίας ἐχωρίσθη δι' ἐνὸς Ὀκταζίου τοῦ Κζαρ.

Ὁ κόμης Δεμιτόφ ἦτο κάτοχος κολοσσαίας περιουσίας, καὶ εἰς αὐτὴν ἐχρῶσται οὗτος ὁ ἔγκονος ἐνὸς ἀπλοῦ ὀπλοποιῦ, τοῦ τίτλου τῆς εὐγενείας του καὶ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ θέσιν του. Τὰ πλούτη του τὰ ὁποῖα ἐκληροδότησεν εἰς τοὺς δύο υἱούς του, συνίσταντο κυρίως εἰς τὴν ἐξώρυσιν τῶν εἰς τὰ Οὐράλια ὄρη μεταλλείων τοῦ σιδήρου, χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ τῶν ὁποίων ἦτον ἰδιοκτήτης.

— Ὁ ἐνικυτὸς εἶναι ἀτυχὴς, ἔλεγεν ἡμέραν τινα. Τὰ μεταλλεῖά μου τέσσαρα μόνον ἐκκατομύρια μοὶ προῆξαν. Ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος! ἡ συνήθης πρόσδοδος ἦτο πέντε ἢ ἑξὲς ἐκκατομύρια, χωρὶς ν' ἀριθμῆσωμεν ἄλλας ἰδιοκτησίας τῶν ὁποίων ἦτο κάτοχος ὁ μεγαλοπρεπὴς οὗτος κύριος, καὶ τὰς ὁποίας ἀπέλτῃσε διὰ τῶν οικονομῶν ἐκ τῶν Οὐράλιων ὁρέων.

Ἐνὶ λόγῳ ὁ κόμης Δεμιτόφ ἐποίησε ἐξοχὸν χρῆσιν τῆς κολοσσῆς περιουσίας του. Καθίδρυε λυσιτελεῖ καταστήματα, ἐνεθάρρυνε τὰς τέχνας, καὶ ἐκράτει οἰκίαν ἐκ τῶν μεγαλοπρεπεστέρων καὶ εὐαρεστωτέρων ἐν Παρισίοις. Ἡ κόμησσαν πλήρης θελήτρων καὶ πνεύματος δικαεκριμένου τὸν ἐβοήθη θαυμασίως, ποιοῦσα τὰς νενομισμένας τῆς οἰκίας τῆς τιμὰς.

Μεταξὺ τῶν πιστῶν τῆς οἰκίας ταύτης φίλων, συγκα-

τεριθμεῖτο νεαρά τις γυνὴ Γερμανίς, ὀνόματι Βαρόνη τοῦ Σχουακιέλ, ἐκ τῶν κομψωτέρων τῶν Παρισίων γυναικῶν. Ἡ κόμησσαν τῇ προσέφερε στενωτάτην φιλίαν, ἥτις διεδηλοῦτο συνεχῶς ἐκ τῶν ἀποδοδόμενων αὐτῇ χαρίτων, ἀλλὰ πάντοτε μετ' ἀβροφροσύνης, διότι ἡ νέα Γερμανίς χήρα οὖσα καὶ ὀλίγον εὐκατάστατος, δυσκόλως ἤθελεν ἐπιδείκνυσθαι καὶ ἴστασθαι εἰς τὴν τάξιν τῶν μεγάλων κυριῶν ἄνευ τῆς ἐπικυρίας τῆς πλουσιωτάτης φίλης τῆς.

Ὅχι μόνον ἡ Βαρόνη ἡγάπα τὸν καλλωπισμὸν, ἀλλὰ προσέτι ἦτο ζηλότυπος, ὅπερ ἐθεωρεῖτο ὡς ἐλάττωμα τοτε ἐμποιοῦν ἀπείρους θλίψεις μετὰ τῶν κομψωτέρων τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας. Εἰς τὴν ὑψηλὴν τάξιν ἐπαίζον ἀδρῶς καὶ κατ' ἄλλον τὰ νῦν τρόπον. Ἡ μανία τοῦ Lansquenet (εἶδος χαρτοπαιγνίου) καὶ αἱ καταχρήσεις αὐτοῦ νῦν, εἶναι ἀσήμενοι ὡς πρὸς τὴν παρελθούσαν ἐκείνην ἐποχὴν.

Ἰπῆρχον πρὸ πάντων καθιδρυμέναι δύο μεγάλαι οἰκίαι ὅπου ἡ ἀριστοκρατία ἐπαίζεν ἀδρῶς, ἡ τῆς δουκίσσης τῆς Λουίνης καὶ ἡ τῆς Ρωσίδος Διγῶφ.

Κατὰ τὸ μεσονύκτιον ὅτε αἱ οἰκαὶ τῶν παιγνιδίων ἐκλείον, ἡ τράπεζα καθιδρύετο, ὅτε μὲν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Λουίνης ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγίου Δομινίκου, ὅτε δὲ εἰς τὴν εἰς τὰ Ἡλύσια Πεδία ἱκατοικίαν τῆς Κ. Διγῶφ εἰς τὴν ὁποῖαν κατοικεῖ νῦν ὁ πρέσβυς τῆς Τουρκίας.

Ἡ καλίστρα (*) καὶ τὸ trente et quarante (ὡσαύτως εἶδος χαρτοπαιγνίου) μετ' ὅλων τῶν ἐργαλείων των,

(*) Roulette παιγνίδιον τυχερὸν πολλὰ ἐπικινδύνον. Ἰπῆρχε μέγας κύκλος διηρημένος εἰς λευκὰ καὶ μελανὰ τεμάχια ἀριθμημένα, ἐπάνω τῶν ὁποίων περιεστρέφετο ἐλ-

τῶν χαρτοκόπων καὶ τῶν χρηματοδοτῶν ἐγκαθιδρύοντο ἐντὸς τῶν εὐγενῶν τούτων οἰκιῶν, ἐπὶ δὲ τῆς τραπέζης ὑπῆρχον ἑξ ἡ ὁκτὼ χιλιάδες λουδοβίκια, περίξ τῆς ὁποίας συνθροίζοντο οἱ ἀριστοκράται. Τὰ σημαντικώτερα ἄτομα τὰ ὁποῖα δὲν ἐπικρουσιάζοντο εἰς τὰς δημοσίας οἰκίας ἀπεζημιούντο αὐτόθι ἐκ τῶν δυσχερειῶν τῆς ἐθιμοταξίας. Μεταξὺ δὲ τῶν χρηματοδοτῶν (pontes) ὑπῆρχον οἱ ἀνώτεροι ἄρχοντες, ἦτοι ὁ πρίγκιψ Ταλλεϋράνδος, ὁ ἀνώτερος δικαστὴς τῆς Φερρέτης, ὁ Μοντρονδός, πρέσβεις, ὑπουργοί, στρατηγοὶ τοὺς ὁποίους ἡ τύχη δὲ πύνοει πάντοτε ὡς ἡ νίκη. Παρευρίσκοντο αὐτόθι καὶ κυρίαι· τινες δὲ μάλιστα ἐβρίσκοινδύμειον πλέον τῶν ὅσα ταῖς ἐσυγχώρουν τὰ μέσα αὐτῶν.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ ὅμως τοῦ Δεμιτόφ δὲν μετεχειρίζοντο τὰ χαρτοπαιγνία, ἀλλὰ πρὸς ἀντεκδίκησιν οὕτως εἶπεν ἐχόμενον συνεχῶς. Ἄπειροι χοροὶ ἐλάβον χώραν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα, περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς τεσσαρακοστῆς ἔδοσαν χορὸν ὅστις ἐμελλε νὰ ὑπερβῇ ὅλους τοὺς προλαβόντας. Αἱ χάρεσσαι εὗρον εὐκαιρίαν τότε νὰ ἐπιδείξωσι τοὺς στολισμούς των. Μόνον δὲ καὶ ὑπὸ εὐγενοῦς φιλοκαλίας κινουμένη ἐφάνη ἀπλούστατα κεκοσμημένη εἰς τὸν χορὸν τοῦτον ἡ κυρία τῆς οἰκίας, καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ἀμυρῶσθαι τὰς ὑπ' αὐτῆς προσκληθείσας. Οὐδεμία γυνή, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν πριγγίπισσῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰογενείας, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀντιπαλαίσωσι μετ' αὐτῆς, διότι ἡ κόμησσαν Δεμιτόφ εἶχεν ἄπειρα κοσμήματα ἀναλόγως

φαντίνης σφαῖρα, φέρουσα κέρδος ὅταν ᾔθελε σταθῇ εἰς τὸ ὁμόχρονον τεμάχιον, ζῆμιαν δὲ ὅταν ᾔθελε συμβῇ τὸ ἀνέπαλιν.

Τὸ λαθρεμπορίον, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῇ ἐνταῦθα ἀσυστόλως καὶ ἀναφανδὸν σχεδόν.

Κατὰ ταύτης τῆς ἀξιοκατακρίτου πράξεως, ἥτις προσβάλλει κυρίως τὰ συμφέροντα καὶ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν ἐμπόρων μας, ὀφείλει ὁ ἀμερόληπτος τύπος νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνήν του καὶ νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

Ἡ ἀναφανδὸν ἐνέργεια τοῦ λαθρεμπορίου παρεμπίπτει μίαν τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐπομένων τριῶν καταχρήσεων, εἴτε δηλαδὴ συνεννόησιν τῶν λαθρεμπόρων μετὰ τοῦ Ἐπιστάτου τοῦ Τελωνείου κλείοντος τοὺς ὀφθαλμούς του, εἴτε ἀνικανότητά αὐτοῦ πρὸς σύλληψιν τῶν λαθραποδιδέχοντων ἐμπορευμάτων εἰς τὴν ξηράν, εἴτε τέλος ἀτέλειαν τοῦ Τελωνειακοῦ νόμου, ἕνεκα τῆς ὁποίας καὶ ὁ δραστηριώτερος καὶ προσεκτικώτερος ἑπιστάτης δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ πρόσθετόντως τὰ καθήκοντά του. Καὶ ἐὰν μὲν συμβαίῃ ἡ πρώτη ἢ ἡ δευτέρα κατάχρησις, ἱερὸν καθήκον τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ εἶναι, τὸ νὰ διορίσῃ ἄλλον ἑπιστάτην· ἐὰν δὲ συμβαίῃ ἡ τρίτη, καθήκον ὡσαύτως ἱερὸν τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ εἶναι νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὰς βουλὰς νομοσχέδιον μετὰ ῥυθμιζόντων τὸν τελωνειακὸν νόμον, εἰς τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ ἀφορῶν τοὺς τελωνειακοὺς φύλακας, διοριζομένων, κατὰ τὴν ἡμετέραν καὶ ἄλλων περὶ τὴν γνώμην, καὶ κατὰ μίμησιν ἄλλων Κυβερνήσεων, ἐκ τῶν ἀπομάχων συνταξιούχων κατὰ τάγμα ὀργανιζομένων καὶ ἐχόντων καὶ ἀρχηγὸν καὶ τοὺς ἀναγκαίους ἀξίωματικούς του, ἐπὶ προσθήκῃ καὶ μισθοδοσίας αὐτῶν οὐχὶ εὐτελοῦς, παρεκτὸς τῶν νενομισμένων τυχόν ἀπολαδῶν, ἀλλ' εἰς αὐστηροτάτην ποινὴν υποβάλλομένων, ὡς ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι καταχρῶνται τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Κυβερνήσεως. Συνιστῶμεν, τέλος, εἰς τὴν συνέσειν καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ τοῦτο τὸ μέγα καὶ σπουδαῖον ζήτημα, καὶ πιστεύομεν ἀδιστάκτως ὅτι διὰ τῆς εὐφυΐας του, θέλει εὖρε τὸ προσφορώτερον μέσον πρὸς καταστολὴν τῆς καταχρήσεως ταύτης.

Καὶ αἱ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν προξένων ὑποπροξένων καὶ προξενικῶν πρακτόρων πραττόμεναι καταχρήσεις περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων των, καθ' ὧν πολλάκις ὑψώσαμεν τὴν ἀσθενῆ φωνήν μας, εἶναι μέγιστον δυστύχημα διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μας. Τὰς καταχρήσεις ταύτας οὐ μικρὸν διευκολύνει καὶ ἡ ἀταξία τῆς διαδικασίας περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ τῆς δικαιοσύνης εἰς τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις, διότι, ἕνεκα τῆς ἀταξίας ταύτης, ἐπιλαμβάνονται πολλάκις δικῶν χωρὶς νὰ ἔχωσιν οὐδεμίαν ἀρμοδιότητα. Καὶ τινὲς μὲν ἐξ αὐτῶν, ὡς ἂν πρόκειται νὰ δικάσῃ διένεξιν τινὰ, προσλαμβάν-

νοῦσι καὶ δῶα συνδικατῶν ἐκ τῶν ἐμπόρων, χορηγοῦσι πρὸς αὐτοὺς δικαστικὴν ἐξουσίαν, ἐναντίον τῶν θεμελιωδῶν νόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, καὶ σχηματίζουσιν οὕτω πολυμελὲς δικαστήριον κατὰ πλεονηψίαν δικάζον, ἄλλοι δὲ διορίζουν δικαστικὰς ἐπιτροπὰς, χωρὶς νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων, πωλοῦσιν ἀναγκαστικῶς πλοῖα καὶ συντάττουν πίνακας κατατάξεων, χωρὶς νὰ συμμορφοῦνται διόλου μὴτε μὲ τὰς περὶ ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου, μὴτε μὲ τὰς περὶ καταδιώξεως τῶν δανειστῶν νομίμους διατάξεις· ἀπορριπτὶς πολλὰ καὶ περὶ αὐτῆς τῆς πολιτικῆς κατατάξεως τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἐπράξεν ἐν τῶν σημαντικωτέρων ἐν τῇ Τουρκίᾳ Προξενίων, ἀναγνωρίσαν δι' ἀποφάσεώς του ὡς νόμιμον τέκνον ἐν ὧς νόμοι θεωροῦμενον. Ἐπιλαμβάνονται νὰ δικάζωσι περὶ κύρους γάμων καὶ περὶ ἀπαγορεύσεως φρενοβλαβῶν, ὡς ἐπράξε πρὸ ὀλίγου, καίρου ἐν ἐκ τῶν ὡσαύτως σημαντικῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Προξενίων. Συντρέχει τέλος καὶ ἕτερον ἀτόπημα, τὸ νὰ μὴ δικάζονται αἱ κατ' ἐφεσιν τῶν ἀποφάσεων τῶν Προξενίων δίκαι ὑπὸ τινος τῶν Ἐφεσίων τοῦ Κράτους, εἰμὴ ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, καὶ νὰ τρέχωσιν αἱ δίκαι αὗται τὴν αὐτὴν τῶν Πρωτοδικῶν δικάζομένων ὑποθέσεων τύχην.

Ἐπικαλούμεθα καὶ τὴν τῶν ἀτοπημάτων τούτων διόρθωσιν ἀπὸ τὰς ἐξειδικασμένας γνώσεις καὶ τὴν ἱκανότητα τῶν κυρίων ὑπουργῶν τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ τὸν μὲν πρῶτον προτρέπομεν εὐσεβῶς νὰ ἐπιστήσῃ μεγάλως τὴν προσοχὴν του εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων προξένων καὶ ὑποπροξένων, τὸν δὲ δεύτερον νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλλῃ εἰς τὰς Βουλὰς νομοσχέδιον, κανονίζον ἀκριβῶς τὸν ὀργανισμόν τῶν προξενικῶν δικαστηρίων, καὶ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν προξένων, πρὸς καταστολὴν τῆς ἀταξίας ταύτης, ἥτις διευκολύνει, τὸ ἐπαναλέγομεν, τὰς κατὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας μας πραττομένας καταχρήσεις. Ἄς ᾔνοι βίβαιοι δὲ οἱ κύριοι ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι θέλουν προσφέρει μεγίστην ἐκδόουλευσιν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν θρόνον, ἐὰν ἐργασθῶσι μετ' ἐπιτυχίας πρὸς καταστολὴν τούτων τῶν καταχρήσεων καὶ ἀτοπημάτων, καὶ ὅτι θέλουν ἐπισύρει εἰς ἑαυτοὺς τὸν ἔπαινον καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ἀγγλικαὶ τινες ἐφημερίδες πραγματεύονται ἤδη ἀτο-

κενὴν θέσιν τῆς θήκης ἐν ἣ ἐύρισκετο ἐναποτεθημένον τὸ διαδήμα τῶν πεντακροσίων χιλιάδων φράγκων, ὑπερ ἔγι-
νεν ἄφικτον.

Ἐν τούτοις τὸ πᾶν συνετράραστο ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔγι-
ναν διάφοροι ἐξετάσεις ἀλλ' οὐδὲν ἐξήχθη, ἡ δὲ ἀστυνομία προσκλήθεισα, ἐφυλάκισε τινὰς τῶν τῆς οἰκίας, διὰ
ν' ἀνακαλύψῃ τὸν ἐνοχον.

Ἡ φήμη τοῦ συμβάντος τούτου διεδόθη περὶ τὴν εἰρή-
νην Παρισίου, ὅλοι οἱ παρευρεθέντες εἰς τὸν χορὸν ἐσπευσαν
νὰ μεταβῶσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κομήσεως διὰ νὰ προσφέ-
ρωσι πρὸς αὐτὴν τὰς παραμυθητικὰς φιλοφροσύνας των,
ὡς στενὴ δὲ φίλη αὐτῆς ἐφθασε πρώτη καὶ ἡ βαρόνη τοῦ
Σχουαίκελ, ἥτις ἔδειξεν τοσοῦτον ζῶηρον συμφέρον εἰς
τὴν λυπηρὰν ταύτην ὑπόθεσιν, ὥστε ἡ κόμισσα τῇ εἶπε
μυδιῶσα.

— Ἡ δικηγόγῃ σὰς αὕτη κυρία μὲ ἀναγκάζει νὰ σπεύ-
σῃ ἐγὼ πρὸς περηγορίαν σὰς.

Ἡ κόμισσα γρόντι ὑπέφερε μετὰ πολλῆς ἀπαθείας τὴν
ἀπώλειαν τοῦ διαδήματός της, διότι ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς ἀ-
στυνομίας, τὰ Οὐράλια ὄρη ἔμελλον νὰ τὸ ἀντικατα-
στήσωσι.

— Δὲν θέλω περηγορηθῆ, ἀπάντησεν ἡ βαρόνη, εἰμὴ
ὅταν οἱ ἀδελφάντες ὑμῶν εὐρεθῶσιν, ἡ δὲ ἐνοχος τιμωρηθῇ.

— Ἡ ἐνοχος; Νομίζετε λοιπὸν ὅτι αὕτη εἶναι γυνή.

— Ἀναμφιβόλως· διότι μόναι αἱ θαλαμηπόλοι σὰς εἰ-
σῆλθον εἰς τὸ δωμάτιόν σας καὶ ὅν καίρου διήρκει ὁ χο-
ρός, καὶ πᾶς τις εἰκάξει ὅτι μία ἐξ αὐτῶν θὰ ἐπράξε τὴν
κλοπὴν.

— Ἰσως! ἐψηθύρισεν ὁ πρίγγιψ Γεώργιος Γαλιτζί-
νος, ὅστις παρευρίσκετο.

κλειστικῶς περὶ πολεμικῶν δῆθεν σχεδίων, ἀποδιδόμε-
νων ὑπὸ τοῦ Χρόνου εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ Γαλλίαν,
καὶ αἱ μὲν ἀπέχουν τοῦ νὰ πιστεῦσιν τὰς φήμας αὐ-
τὰς, ἀλλὰ δὲ ἀπ' ἐναντίας τὰς ἐπιβεβαιῶν· ἅπασαι ὅμως
ὡς ἐκ συνθήματος, ἐξαιρουμένης μόνως τῆς Δελὸ - Νέβς
μέμφονται τὴν διαγωγὴν τῆς Πρωσσίας, τὴν ὁποίαν
πρόσβαλλον ὡς ὑποκλιπύουσαν τὸν ἀδιεξίτητον μεταξὺ
Χολστειν καὶ Δανίας πόλεμον.

Κατὰ τὴν ἀρίστην ταύτην καὶ ἀντιφατικὴν διαμά-
χην, τὰ ἰδιαιτέρως τοῦ λόρδου Παλμερστὼντος ὄργανα ἐγ-
καίρουν μεγάλως τὸν ὑπουργὸν τοῦτον.

Κατ' αὐτὰ, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσσία ἐπιθύμουν μὲν νὰ
βαδίσωσι πρὸς τὰς περὶ τὴν ἐπικρίσιν καὶ τὴν Συλε-
σίαν, ἀλλὰ τὸ Foreign - Office ἀεχίτισε τὴν ὁρμὴν
τῶν φιλοδόξων συμμάχων του προκαλέσαν ἐκ νέου τὰς
διπλωματικὰς διαπραγματεύσεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν
θέλει διαταραχθῇ οὐδόλως ἡ Εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη.

Φοβούμεθα μολταυτά, ὅτι αἱ ἀδέσποτοι αὗται φῆμαι
θέλουν ἀναντιρρήτως ἐπιφέρει ὀλέθρια ἀποτελέσματα ἐν
Γερμανίᾳ, διότι ὡς γνωρίζομεν διὰ τὰ πνεύματα εἶναι
ἐξημεμένα κατὰ τὰς περὶ τὴν ἡδὴ περὶ τὴν ἐπικρίσιν. Ὁ βα-
ρὺς στρατὸς συνεκεντρώθη ἐπὶ τῶν συνόρων τοῦ Ἑ. Ὁ
Πρωσσικὸς στρατὸς συνεκεντρώθη ἡδὴ ἐπὶ τῶν ἰδίων τοῦ
συνόρων ἅμα δὲ οἱ Βαβροὶ ἐγκαταλείψουν τὸ Βαμβέργ-
καὶ Ἀσχαρμδούρ, οἱ Πρωσσοὶ θέλουσιν ἐγκαταλείπειν τὸ
Παδερβόρν, ἀμφότεροι δὲ οἱ στρατοὶ οὗτοι θέλουν συνα-
παντῆθαι εἰς τὸ Καστέλ.

Διὰ ν' ἀποφύγουν τὴν σύγκρουσιν, ὥφειλον βεβαίως νὰ
ἐνεργήσωσι λίαν περισσευμένως, καὶ νὰ προσπαθήσωσι
νὰ δικλῶσι τὰ δυσκολώτερα ζητήματα τοῦ Γερμανικοῦ
δράματος· τούτου δὲ μὴ γενομένου ὡφελήθη τῆς περι-
στάσεως ταύτης ὁ λόρδος Παλμερστὼν, διὰ νὰ ἐπιτρα-
χύνῃ τὰ πάθη καὶ ν' ἀναζωπυρῇ τὸ στρατιωτικὸν πνεύ-
μα τῆς Πρωσσίας δικαίως προσβληθὲν κατὰ τὴν ἀνε-
ξαρτησίαν καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ.

Ὅτι δὲ καταστρέφει πρὸ πάντων τὴν ἐπιστημότητα
τῆς εἰδήσεως ταύτης, ὅτι δηλαδὴ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσσία
συνεννόησαν νὰ παρεμβῶσιν ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος
τῆς Δανίας καὶ κατὰ τῶν Δουκάτων, προσκαλέσασαι τὴν
Πρωσσίαν νὰ παύσῃ τοῦ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Σχλεσβέργ-
Χολστεινικὸν στρατὸν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως θέλουν
ἀπειλήσει αὐτὴν διὰ τῆς κατοχῆς ὑπὸ μὲν τῶν Ρωσικῶν
στρατῶν τῆς Σηλεσίας, ὑπὸ δὲ τῶν Γαλλικῶν τῶν Παραρ-
ρήνιων ἐπαρχιῶν, εἶναι ὅτι ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις σχολάζει
ἤδη, ὁ δὲ πρόεδρος στερεῖται τοῦ δικιῶματος τοῦ νὰ
διακηρύξῃ τὸν πόλεμον, διότι ἡ κατοχὴ τῶν Παραρρή-

τῆς κολοσσάικας τοῦ συζύγου της περιουσίας. Μεταξὺ
τῶν ἄλλων λαμπροτήτων, αὕτη ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν τε-
λευταῖον χορὸν τῶν Τουίλλερειῶν φέρουσα ἐπὶ κεφαλῇ διὰ
δημὰ ἐκ σμυράδων καὶ ἀδαμάντων ἀξίας ἡμίσεος ἐκ-
τομμυρίου φράγκων, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐπράξεν εἰς τὸν ὑπ'
αὐτῆς ὁδοθέντα χορὸν, εὐχαριστηθεῖσα μόνον νὰ φέρῃ μέ-
τριαν καλλωπισμὸν ἐκ μαργαρίτων ἀξίας δῶα ἢ τριῶν χι-
λιάδων λουδοβικίων.

Ὁ χορὸς ὑπῆρξε μεγαλοπρεπὴς ἕνεκα τῆς πολυτελείας
καὶ τῆς λαμπρότητος, διότι συνέβρευσεν εἰς αὐτὸν ὅλον τὸ
ἔθνος τῆς κοινωνίας, οἱ ἔξοχοι ἄνδρες, οἱ ἀνώτεροι ἀξιω-
ματικοὶ τῆς αὐτοκρατορίας καὶ οἱ ἐξάρχοντες εἰς τὸν σειρ-
μόν. Εἰς τὸν πρῶτον τετράχορον ἔλαβον μέρος αἱ Κ. Κ.
Βισκόντη, Ἀμελίνη, ἡ κόμισσα Δεμιτόφ καὶ ἡ Βαρόνη τοῦ
Σχουαίκελ, συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν Κ.Κ. Ναρβόνη, Σαιντ
Φόυ, Λαβωπσιέρου καὶ Βοκαγγελίνου, πρῶτων τῆς ἐποχῆς
ἐκείνης χορευτῶν.

Ὁ χορὸς οὗτος διεκόπη στιγμιαίως διὰ μίαν μουσικὴν
παρεμβολὴν δῶα ἀσμάτων, ψαλόντων ὑπὸ τοῦ Γαράτ τοῦ
ὁποίου τὸ ἀμίμητον προτέρημα ἦτον εἰσέτι πλήρες θελ-
γῆτρον καὶ ζωνρότητα. Μετὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς ὁδοὺν
γεῦμα, αἱ ὀρχήσεις ἐπανελήφθησαν, ὁ δὲ χορὸς ἐτελείω-
σε περὶ τὸ λυκαυγές.

Μεταβῶσα εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς ἡ κυρία Δεμιτόφ πα-
ρέδωκε τὸ ἐκ μαργαρίτων διαδήμα, εἰς τὴν θαλαμηπόλον
τῆς διὰ νὰ τὸ περικλείσῃ ἐντὸς τῆς θήκης του. Ἀλλὰ πε-
ρὶ τὴν ἀποκρίσιν ἐκφέρει φωνὴν φρίκης καὶ ῥίπτεται
λειποθυμημένη ἐπὶ τοῦ τάπητος. Ἡ κόμισσα ἀκούσασα
τὴν κραυγὴν, τρέχει καὶ ἀφ' ὧν ἀνήγειρεν αὐτήν, τὴν ἠρώ-
τησε τί συνέβη, ἀλλ' εἰς ἀπάντησιν ἡ θεραπαινὶς δεικνύει τὴν

— Μήπως ὑποπτεύετε τινὰ; τὸν ἠρώτησεν χαμη-
λοφώνως ὁ κόμης Δεμιτόφ σύρας αὐτὸν εἰς τὴν γωνίαν
ἐνὸς παραθύρου.

Ὁ πρίγγιψ Γαλιτζίνος ἐθεωρεῖτο παρὰ πάντων, ὅτι ἐ-
περιποιεῖτο τὴν βαρόνην· ἀλλ' αὕτη δὲν ὑπεδέχθη αὐτὸν
φιλοφρόνως.

— Ἦθελον εὐρεθῇ εἰς ἀμνησίαν, ἀπάντησεν οὗτος εἰς
τὸν κόμητα, μὲ πάντα ἄλλον παρὰ μὲ ὑμᾶς. Μολοντοῦτο
ὡς γνωρίζετε ὑμεῖς ἀρκούντως τὸν χαρακτήρα μου, δὲν
θέλετε μὲ νομίσει ποτὲ ἱκανὸν νὰ πράξω τι κατὰ τῆς βα-
ρόνης, κινούμενος ἀπὸ αἰσθημα ἐκδικήσεως, ἐκδικήσεως ἄλ-
λως τε ἀνακίτου, ὡς μὴ ἐνασχοληθέντος πώποτε δι' αὐτήν.

... Σὰς ὁμιλῶ λοιπὸν ἐλευθέρως... Ἦξούρετε ὅτι εἶμαι
ἄριστος παρατηρητὴς, καὶ καυχώμαι ὅτι σπανίως ἀπατώ-
μαι. Παρετήρησα ὅθεν μετὰ προσοχῆς τὴν Κυρίαν Σχουαί-
κελ, ἐκ δὲ τῆς συμπεριφορᾶς της, τῆς φωνῆς της, τῶν λό-
γων της ἔχω ἐνδόμυχον καὶ στερεὰν πεποίθησιν ὅτι αὕτη
εἶναι ἡ ἐνοχος.

Ἀλλὰ τοὺς λόγους τούτους ἀπεδοκίμασεν ὁλοσχερῶς ὁ
κόμης εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, ὅτι μία τοιαύτη ὑπόψις τῷ ἐπαί-
νετο ὑπερβολικὴ καὶ παράλογος. — Ἡ Βαρόνη, γυνὴ εὐ-
γενὴς, ἀξιεπαστός, εὐφυής, τὸ ὡραῖόν της ἐκλεκτῆς κοι-
νωνίας, ἡ στενὴ φίλη τῆς κομήσεως, ἐνοχος κλοπῆς! ἀδύ-
νατον τοῦτο! ὁ δὲ πρίγγιψ ὥφειλε νὰ ἐρυθρίασῃ ὅτι
συνέλαβε διὰ μίαν μόνην στιγμὴν μίαν τοιαύτην ἀπο-
τρόπικον ιδέαν.

— Πρὸ πάντων, ἐξηκολούθησεν ὁ κόμης, μὴ ἀναφέ-
ρετε μηδὲν εἰς τὴν κόμισσάν, διότι αὕτη δὲν θέλει σὰς
τὸ συγχωρῆσαι!

νίων ἐπαρχιών ὑπὸ Γαλλικῶν στρατῶν, εἶναι στρατιωτικὸν γεγονός, καὶ δὲν δύναται ν' ἀποφασισθῇ εἰμὴ ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου μόνου.

Δύο Αὐστριακὰ στρατιωτικὰ σώματα, τὸ τῆς ἐσωτερικῆς Αὐστρίας καὶ τὸ τῆς Μοραβίας εὐρίσκονται ἤδη εἰς κίνησιν. Ταύτοχρόνως δὲ καὶ τὰ βαδρικὰ στρατεύματα σχηματίζοντά ἐν σώμα στρατοῦ διηρημένον εἰς δύο μοίρας, στρατηγούσας τοῦ πρίγγιπτος τοῦ Λατοῦρ καὶ Ταξίς ἐπὶ ὁρίζοντι ἤδη μέχρι τῶν συνόρων τοῦ Ἑλλεκτορικοῦ Ἑς.

ΒΙΕΝΝΗ.

Μαχιστὴ ὑπάρχει κίνησις εἰς τε τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καὶ τὸν πολιτικὸν κόσμον, ὅπερ προεξοφλεῖ ὁπτινὸν ἐπὶ τῇ ἐπὶ τὴν πολιτικὴν συμβάν.

Περὶ τῶν προμερῶν σκηρῶν, τῶν συμβαδῶν εἰς Χαλέπιον (τὴν Χαλυβῶνα τῶν ἀρχαίων, περὶ ὧν εἰς τὸ προηγηθὲν ἡμῶν φύλλον ἀνηγγεῖλαμεν, ἔχουμεν τὴν ἐξῆς ἀκριβῆ ἐκθεσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28 Ὀβρίου.

« Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐφθασαν ἐνταῦθα εἰδήσεις ἐκ Χαλεπίου, ὅτι τὴν 4 τοῦ πρέχοντος ἐξεβράγη ἐκεῖ ἀπιστία τῶν Ὀθωμανῶν κατοίκων, προκαλεσθεῖσα ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ περὶ στρατευσίων νόμου. Οἱ φανατικοὶ οὗτοι, διὰ νὰ δείξωσι δῆθεν τὴν κατὰ τῆς Ἱψλῆς Πύλης δυσἀρεσκείαν των, ἐπιπεσόντες κατὰ πάντων ἐν γένει τῶν φερόντων τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει, ἔσφαζαν ἐξ αὐτῶν περίπου 25 καὶ ἄλλους τόσους ἐπλήρωσαν, ἐν οἷς καὶ τὸν δυτικὸν ἐπίσκοπον τῆς Ἀντιοχείας, ὁ δὲ ἡμέτερος κρυβεῖς, ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τινος ἀποσπάσματος τῶν ἀνταρτῶν, οἵτινες λαθόντες παρ' αὐτοῦ χρήματα, τὸν μετέφερον σῶον, ὡς εἰς ἄσυλον, εἰς τὸ Ῥωσικὸν Προξενεῖον.

Ἐν τούτοις δὲ καὶ οἱ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντες ἐκεῖ πρόσφυγες Οὐγγροὶ καὶ Πολωνοὶ διέσωσαν πολλοὺς ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀποστατῶν, ὁδηγῆσαντες αὐτοὺς εἰς τὰ διάφορα Προξενεῖα, τὰ ὅποια ἔμειναν ἀπαράβιαστα.

Ἄλλ' ἐντοσούτω οἱ ἀποστάται τέσσαρας Ἑκκλησίας ἐκπύρλωσαν, καὶ ἐμπορικὰ καταστήματα ἐλεηλάτησαν. Ὁ δὲ Διοικητὴς Ἀντιοχείας, πρὸ ἡμερῶν ἐννοήσας τὸν ἐρεθισμὸν τῶν πνευμάτων, διὰ νὰ προλάβῃ τὴν ἐκρηγνῆναι ἀπαρτίαν.

Τὴν στιγμὴν ταύτην εἰσῆλθεν ὁ Κύριος Θελουσῶν εἰς τῶν θαυμαστῶν τῆς ἐποχῆς.

Μετά τας πρὸς τὴν κόμησσαν φιλοφροσύνας του, ἀπετάνθη πρὸς τὴν κυρίαν Σχουαῖκὲλ ἐπὶ ὧν.

— Ἐλπίζω κυρία νὰ παρῇλθεν αἰσίως ἡ συμβαδὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην κακοδιαθεσίαν σας.

— Ὁχι, κύριε, ἀπῆντησεν ἡ βράχνη μετὰ ταρχῆς καὶ ἐρυθρίματος, ἀνεπαίσθητα μὲν εἰς πάντα ἄλλον, οὐχὶ δὲ εἰς τὸν βελὺν παρκατηρτὴν πρίγγιπα Γαλιτζίνο.

— Ποῖα ἀδιαθεσία; . . . ἠρώτησαν.

— Οὐδεμία, ἀπεκρίθη ἡ βράχνη. . . σκεδὸν τίποτε.

— Ἐλαβον τὴν τιμὴν νὰ χορεύσω μετὰ τῆς κυρίας Βαρόνης, ἐξηκολούθησεν ὁ κύριος Θελουσῶν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἡσθάνθη ἐκυτὴν προσεληθεῖσαν ὑπὸ ἐλαφρᾶς ἀδιαθεσίας ἕνεκα τοῦ πνιγροῦ καύτωνος. Τῇ προσέφερον τὸν βραχίονά μου διὰ νὰ τὴν ὁδηγήσω ἐκτὸς τῆς αἰθούσης, συνοδεύσας αὐτὴν καὶ μέχρι τῆς θύρας τοῦ εἰρκήματος τῆς κυρίας κοιμήσεως, ἐνθα εἰσῆλθε διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ καθαρὸν ἀέρα. Ἐδραξα ὅθεν τῆς περιστάσεως ταύτης διὰ νὰ ἐκτιμῇσω τὴν γεναιότητα καὶ εὐφυλίαν τῆς κυρίας Βαρόνης, προσεγγόντων ταύτοχρόνως πρὸς αὐτὴν τὴν βραχίον ὑπόκλησίν μου. Διεσκεδάσθη ὅμως παρκατῆμα διότι ἐπικυλῆσεν εἰς τὴν αἰθούσαν τῶν ὀρχήσεων, ἐνθα ἡ ἀπουσία τῆς ἐπὶ ὀρχήσεως οὐ μικρὸν ἀθυρίαν.

— Δὲν μὰ; ἀνεφῆρτε μὴδὲν περὶ τῆς ἀδιαθεσίας σας ταύτης Βαρόνη;

— Οὐδόλως ἐπρόσεξα εἰς τὸ μηδαμινὸν τοῦτο συμβάν.

Ἡ Βαρόνη ἀληθῶς οὐδὲν ἀνέφερε μῆτε περὶ τῆς μεταβάσεως τῆς, μῆτε περὶ τῆς διατριβῆς τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς κομῆσεως διαρκούντος τοῦ χοροῦ.

εἶχε ζητήσει βοήθειαν ἀπὸ τὸν τῆς Δαμασκού Σαῖδ Πασᾶ, ἀλλ' οὗτος ἠρηθῆναι αὐτὴν, φοβηθεὶς μήπως ἐκτραγῇ καὶ παρ' αὐτῷ ἀντασσία.

Τὰ πνεύματα εὐρίσκονται εἰς ταρχὴν κατ' ὅλην τὴν Συρίαν, ἕνεκα τοῦ σκοποῦ τῆς Ἱψ. Πύλης τοῦ νὰ ἐφαρμώσῃ τὸν εἰρημένον νόμον, τὸν ὅποιον προτίθεται νὰ ὑποστηρίξῃ ὀριστικῶς. Ἀφ' ἧς ἐφθασαν ἐνταῦθα αἱ εἰδήσεις συνεκροτήθησαν πολλὰ συμβούλια μέχρι σήμερον, καὶ ὁ διαβόητος ἀρχηγὸς Πολωνὸς στρατηγὸς ἐξωμότης Βέμ διωρίσθη ἀρχηγὸς πρὸς κατάσβεσιν τῆς ἀποστασίας.

Προσθέτομεν δὲ εἰς ταῦτα καὶ τὰς ἐξῆς λεπτομερείας, τὰς ὁποίας περιέχει ἐπιστολὴ τις γεγραμμένη τὴν 16 ἐξ αὐτοῦ τοῦ Χαλεπίου.

« Μέχρι τοῦδε οἱ Τούρκοι ἐγύμνωσαν ἐπτὰ περίπου χιλιάδας οἰκίας Χριστιανῶν, θραύσαντες καὶ θύρας καὶ παρὰθύρα, ἐσύλευσαν καὶ ἐκπύρλωσαν τέσσαρας Ἑκκλησίας, ἐφόνευσαν δύο Πατριάρχας καὶ τινὰς Χριστιανούς, ἐδίωξαν γυναῖκας καὶ κοράσια, ὅλας σχεδὸν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν γονέων των καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς. . . Σήμερον εἰμὲθα κλεισμένοι μέσα εἰς τὰ χάνια, μὴ τολμώντες νὰ ἐξέλθωμεν, διότι οἱ Τούρκοι περιέρχονται τὴν πόλιν ὠπλισμένοι καὶ φοβερίζοντες, καὶ δὲν γνωρίζομεν τί ἐχομεν νὰ γίνωμεν. Ὅλη ἡ Συρία εἶναι ἀνάστατος καὶ ζητοῦν νὰ μὴ διδῶν στρατιώτας, οὔτε νὰ πληρόνουν φόρους, νὰ μὴν ὑπάρχωσιν Ἑκκλησίαι Χριστιανῶν κλπ. Ὅλοι οἱ τῶν περὶ μερῶν ἠνώθησαν μετὰ τῶν Τούρκων τοῦ Χαλεπίου καὶ εἶναι ἀποφασισμένοι ν' ἀντισταθῶσιν ἐνὶ πλῶς κατὰ τῶν στρατευμάτων τῆς κυβερνήσεως, ἐν δὲν τοῖς παρκατῆμασι τὰ ζητήματά των. . . »

(Ἐ β δ ο μ α ς).

ΓΑΛΛΙΑ.

Ἐν Γαλλίᾳ τὰ πνεύματα εὐρίσκονται λίαν ἐξημμένα, καὶ ἀνυπομῶνως περιμένουν τὴν ἐκρηγνῆναι τῶν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως συνεδριάσεως, ἐκ τῆς πορείας τῆς ὁποίας θέλει ἰδεῖ τὸ κοινὸν τὴν μέλλουσαν τάσιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων.

Λέγεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Καδινιὰκ προτίθεται νὰ προσβῇ τὴν ἰδέαν τῆς ἐπεκτάσεως τῆς Προεδρικῆς ἐξουσίας, καὶ εἰς ἐναντίαν περιστάσιν θέλει προκαλέσῃ τὸν πατριωτισμὸν τῶν Γάλλων, τιθέμενος ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συμπολιτῶν τοῦ πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Συντάγματος.

Μεταξὺ δὲ τούτων ἀνήγγειλον τὸν κύριον Fouché, εἰς τὸν ὅποιον ὡς ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας ἐνδιέφερεν ἰδιαζόντως ἡ κλοπὴ τῶν ἀδαμάντινων. Ὁ ὑπουργὸς οὗτος συνδιελέχθη ὡς ἀνὴρ πνευματώδης, διερευνήσας τὰ πάντα ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῆς ἀδιαφορίας, ἀφ' οὗ δὲ συνωμίκησε μετὰ διαφόρων προσώπων, λαθῶν κατ' ἰδίαν τὸν κόμητα Δεμιτόφ εἶπεν εἰς αὐτόν.

— Αὐρίον διδτε δειπνον εἰς τὸ ὅποιον προσκαλεῖτε δώδεκα ἐκ τῶν φίλων σας. Καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐκλογὴν τῶν συνδαιτημένων ἀφίνω αὐτὴν εἰς τὴν διάθεσίν σας, μόνον δὲ τὴν τῆς βράχνης Σχουαῖκὲλ ἀπαιτῶ, καὶ ταύτοχρόνως σὰς παρκατῆμα νὰ προσκαλέσῃτε δι' ἐμοῦ τὸν ἱππότην Σάντα Κρούζ.

— Τὸν κύριον τοῦτον οὐδόλως γνωρίζω.

— Ὁ ἱππότης Σάντα Κρούζ εἶναι Ἰσπανὸς, ἀρμοδιώτατος ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἐάν ὑμεῖς προτιμᾶτε Ἀγγλόν, θέλω προσκαλέσῃ τὸν λόρδον Βιλμόριον, ἐάν Ἰταλόν, τὸν Μαρκετίον Φαβιάττην. Ἀλλ' ἐν βραχυλογίᾳ ὁ ἱππότης οὗτος εἶναι ἰδικὸς μου ἀνθρώπος, τὸν ὅποιον μεταχειρίζομαι εἰς σοβαρὰς περιπτώσεις, καὶ ὅστις εἶναι λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀνθρώπος τοῦ Κόσμου. . . σὰς παρκατῆμα ὅμως νὰ τὸν τοποθετήσῃτε ἀντικρὺ τῆς κυρίας Σχουαῖκὲλ, διότι τοῦτο εἶναι οὐσιώδες.

— Καὶ ὑμεῖς ἔχετε ὑποψίαν. . . ; Μήπως Σὰς ὠμίλησε διόλου ὁ κύριος Γαλιτζίνο;

— Βλέπω, ἐπανέλαθεν ὁ Fouché μηδεὶν, ὅτι ὁ κύριος Κόμης ἀμφιβάλλει περὶ τῆς προσωπικῆς δευδερεκείας μου, δὲν πρέπει ὅμως ν' ἀμφίβαλλῃ καὶ περὶ τῆς ἐχευμένης μου.

Τὴν ἐπαύριον τὸ δειπνον προσεφέρθη ὡς διέταξεν ὁ Φουσιέ. Ὁ ἱππότης Σάντα Κρούζ τεθεὶς ἀντικρὺ τῆς Βα-

τῆς 4 Νοεμβρίου. Εἰς τοῦτο συναΐδει καὶ ὁ στρατηγὸς Αζμορσιέρος.

Συνωμοσίαι ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Γαλλίας, κατὰ συνέπειαν τῶν ὁποίων ἐφυλακίσθησαν διάφορα πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων διακρίνονται πρῶτον τινες πληρεξούσιοι τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Εἰς ἡλικίαν ἀνθρώπου 21 μόλις ἔτους, εἰς τὸ τρίτον ἔτος συζυγίας ὀλβίου, ἐν ἀντίφ ἀπολαύσει τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, τὸν βίον ἐγκατέλειψεν ἡ δύσμοιρος Φωτεινὴ προσφιλεστάτη θυγάτηρ καὶ τέκνον μονογενὲς τοῦ ἀρχαίου μας Κ. Νικολάου Γκιγιτζί καὶ σύζυγος ἀγαπητῆς τοῦ Κ. Η. Ἡλιοπούλου Γραμματέως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἄκρα φιλοπαιδεία τῆς μακαρίτιδος πρὸς τὸ ἀποδιδῶσκαν αὐτῆς τέκνον, τὸν ἀθηρὸν βλαστὸν συζυγίας εὐτυχούς, παρέστυρεν αὐτὴν ἁρώς εἰς τὴν τάφον.

Παθούσα ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης ἐν Ἀθήναις μετέβη εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς της, τὴν πόλιν μας, ἀλλ' οὔτε τὸ ὑγιεινὸν τοῦ τύπου, οὔτε τὰ μέσα τῆς ἐπιστήμης ἡδυνήθησαν ν' ἀνταρτίσῃ τὸ φλογερὸν πάθος, τὸ ὅποιον κατέλασε τὰ τρυφερά της στήνα ἐπὶ μῆνας ὀλοκλήρους καὶ τὴν ἀγαθὴν ψυχὴν της ἀπεσώδισεν ἐπὶ τέλους εἰς οὐρανόν; περὶ τὴν 8 ἐσπερινὴν ὥραν τῆς 26 τοῦ πύσαντος μηνός.

Ψυχὴ ζωῆς οἱ ὀφθαλμοὶ δὲν ἔμειναν στεγνοὶ εἰς τὸ θλιβερὸν ἀκουσμα τῆς ἀποδιδώσεως τῆς μακαρίτιδος, διότι τὰ σπάνια ἡθικὰ καὶ φυσικὰ προτερήματά της, ἡ γλυκύτης συμπεριφορά της, ἡ ἐκ νηπιότητός της στέρεσις τῆς μητρὸς της, τὴν ὅποιαν ἀζίως ἀντεπροσώπευσε κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ παρθενικοῦ της βίου εἴκυσεν εἰς αὐτὴν τὴν κοινὴν ἀγάπην, τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ὑπέληψιν, καὶ αὗται κατεδείχθησαν ἐκ τῆς γενομένης τὴν 10 ὥραν τῆς 27 τοῦ παρελθόντος μηνός ἐκφορᾶς τοῦ νεκροῦ της παρκατῆμα ἀφ' ὅλην τὴν πόλιν, καὶ ὀρηνουμένου ἀπὸ τὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τῆς διαβάσεως τοῦ παρκατῆμα πλῆθη τοῦ φύλου της.

Ἐν τῇ ἐρῷ νὰ ἀπήγγειλε κατὰ τὴν νεκροσίμον τελετὴν σύντομον καὶ ἐπιτυχὴ ἐπιτάφιον ὁ Διδάσκαλος Κ. Μαντόπουλος καὶ ἀντήχησε κατὰ τὸ τέλος τοῦ εἰς τοὺς αἰθέρας παρκατῆμα τὴν περιπετώσαν ψυχὴν τῆς μακαρίτιδος ὁ τελευταῖος; παρὰ πάντων ἐπαναληφθεὶς ἀποχαιρετισμὸς αἰωνία σου ἡ μνήμη γαίαν ἔχοις ἐλαφρὰν μακαρίτις Φωτεινὴ.

ρόνης, συνδιελέχθη ἐπὶ μακρὸν ἐπισκοπήσας ἀρκούντως. Διηγῆθαι πολλὰς ἱστορίας σημαντικῶν γυναικῶν τὰς ὁποίας ἡ πολυτέλεια, τὸ πάθος τῶν χαρτίων καὶ τὸ θέλητρον τῶν πολυτίμων λίθων παρέστυρεν εἰς τὸ νὰ πράξωσι κλοπὴν. Ἡ Βαρόνη δὲν ἐδίδεν οὐδεμίαν ἐπ' αὐτῶν πίστιν. Ἀλλ' ὁ ἱππότης ὑπεβάσταξε τὴν φιλονικίαν, στήσας ἐπιτιδίως τὰς δεινοτέρας κατ' αὐτῆς παγίδας. Ὅτε δὲ ἡγήροθη τῆς τραπέζης πλησιάζας τὸν κόμητα Δεμιτόφ τῷ εἶπεν εἰς τὸ οὖς.

— Αὐρίον θέλετε ἔχει τὸ διάδημα, ἡ τοῦλάχιστον τοῦς λίθους.

Ἄμα μετὰ τὸ δειπνον, οἱ περισσότεροι τῶν συνδαιτυμόνων ἀπεσπύθησαν, αἱ δὲ κυρίαι ἐσπευσαν νὰ καλλοπισθῶσι διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸν χορὸν τὸν ὅποιον ἐδίδε τὸ ἐσπέρας ὁ στρατηγὸς Βερθιέρος. Εἰς τὸν χορὸν τοῦτον παρευρέθη ὡσαύτως καὶ ἡ κυρία Σχουαῖκὲλ ἥτις ποτὲ ἄλλοτε ὑπῆρξεν ὠραιωτέρα, ἐρασμιωτέρα καὶ εὐφροσύνη. Οἱ δικαστικοὶ ἄνδρες τὴν περιτριγυρίζον, ἐπαιτοῦντες μίαν μόνην λέξιν, ἐν μόνον μηδεμίαν καὶ κηρύττοντες αὐτὴν Βασιλίσσαν τοῦ χοροῦ. Ἐνὶ λόγῳ ἡ ἐπιτυχία τῆς ὑπῆρξεν μεγαλοπρεπεστάτη.

(ἀκολουθεῖ)

Ὁ Συντάκτης

Θ. Προδρόμου